

U však od roku 2001 sme to zabrali do série konfliktov, z ktorých sa pre notoricky komplikované vzťahy v regióne len tak nevymotajú. Napríklad v aktuálnom ťažení proti Islamskému štátu Američania úzko spolupracujú s Irakom. No tamojšiu vládu zároveň podporuje aj znepriatelený Irán či Rusko. Niektorí ich priatelia teda spolupracujú s niektorými ich nepriateľmi. Američania sú zároveň nepriateľskí voči sýrskemu prezidentovi Asadovi, ktorého chceli len pred rokom bombardovať. No dnes mu nepriamo pomáhajú tým, že útočia na jeho nepriateľov z Islamského štátu, ktorí sú aj ich nepriateľmi. A najväčším spojencom USA v regióne je, samozrejme, Saudská Arábia, ktorá svojim konzervatívnym islamom k džihádistom z ISIS vlastne až tak ďaleko nemá.

Obama sa však z nekonečných kampaní v Iraku a Afganistane poučil. Snaží sa držať si odstup tým, že ostane len pri leteckých útokoch. No zatiaľ čo tie vyzerajú efektne, politickú krízu v regióne samy osebe nevyriešia. Minimálne nie bez pomoci miestnych spojencov. No nech už konflikt dopadne akokoľvek, prví víťazi sú známi už teraz - americkí výrobcovia zbraní. Len prvý deň útokov na Sýriu vyšiel americkú armádu na takmer 62 miliónov eur. Na porovnanie, úspešná indická misia na Mars bola o štyri milióny lacnejšia. Moderné „hračky“ sú skrátka drahé. Napríklad jediná raketa Tomahawk stojí 1,3 milióna eur. A jediná letová hodina na najmodernejších neviditeľných stíhačkách Raptor 54-tisíc eur. Ideológia a bezpečnostné hrozby bokom, vojna je a vždy bola biznis ako každý iný.



KRESBA: FEDOR VICO

TAKTO TO VIDÍM JA

Internet: pomocník alebo škodca



Imrich Béreš,
predseda Predstavenstva
Prvej stavebnej sporiteľne

Internet a sociálne siete sa stali fenoménom posledného desaťročia. Ešte si pamätáme dobu, keď boli počítače veľké a ťažké ako staré televízory, keď mobily spolu s nabíjačkou vážili niekoľko kilogramov, faxovali sme a o e-mailoch nebolo ani chýru, ani slychu. Moderné vymoženosti nám riadne zrýchlili životné tempo a dali nám možnosť jedným stla-

čením tlačidla dostať sa k rôznym informáciám. Hovorí sa, kto nejde s dobou, ide proti nej. Avšak všetko má svoje za a proti.

Ako ísť s dobou

Nejde o to, že mnohí považujú želanie k vianočným sviatkom esemeskou za dostatočne osobné. Odoslaný e-mail sa pre odosielaťela považuje za ukončenú komunikáciu bez ohľadu na to, kedy si ho prijímateľ prečíta. A nájdu sa aj takí, ktorí vás budú mobilom otravovať v ktorejkoľvek dennej a nočnej hodine bez ohľadu na vašu situáciu.

Internet a sociálne siete poskytujú na jednej strane obrovské množstvo informácií, ale na druhej strane sú živnou pôdou pre rôzne úchylné a pochybné individua, ktoré sa v tomto anonymnom prostredí pohybujú ako ryba vo vode.

“**Sociálne siete poskytujú obrovské množstvo informácií, ale na druhej strane sú živnou pôdou pre rôzne individua.**

Mladá generácia v drvivej miere verí všetkým informáciám, ktoré nájde na internete, často bez toho, či sa zakladajú na pravde alebo nie. Dostali sme sa do štádia, keď sme na základe informácií v stave

určiť si diagnózu, vyliečiť sa a poradiť sa s tým s ostatnými.

Pochybné informácie

Internet okrem svojho obrovského informačného a komunikačného významu sa stal požieračom času a „vymývačom“ mozgov. Často sme svedkami toho, že ani naše argumenty či životné skúsenosti nedokážu spoludiskutujúcich presvedčiť, že informácie z internetu môžu byť aj pochybné a nepravdivé.

V internetovej dobe sa navyše stráca ľudský faktor. Stráca sa to, čo nás odlišuje od živočíšnej ríše. Používať vlastný rozum, vlastný úsudok na základe skúseností a osobne komunikovať. Pomaly sa z nás stáva „stádo“, ktoré sa dá krásne manipulovať a cez siete monitorovať a kontrolovať.

BLOGY HN

Jozef Kollár

nezaradený poslanec NR SR

celý blog autora nájdete na www.hnonline.sk



Podivuhodný boj Smeru o Slovenské elektrárne

Na parlamentnom finančnom výbore pristál návrh na uznesenie k vykonaniu kontroly hospodárenia s finančnými prostriedkami v spoločnosti Slovenské elektrárne (SE), ktorú by mal vykonať Najvyšší kontrolný úrad. Na tom by nebolo nič zlé, ak by hlasovacia mašinéria poslancov Smeru nezmietla zo stola dva návrhy opozície, ktoré sledovali ochranu verejného záujmu. Krátko k chronológii: výstavba 3. a 4. bloku jadrovej elektrárne Mochovce sa začala pred neveriteľnými dvadsiatimi ôsmimi rokmi. V rokoch 1992 až

2000 bola výstavba zastavená a prebiehali len konzervačné práce. V roku 2006 sa uskutočnila privatizácia a do SE vstúpil taliansky ENEL, ktorý za 839 miliónov eur získal 66-percentný podiel.

Táto transakcia do dnešného dňa nebola finančne uzatvorená (financial close). Dlho sa rokovalo o tom, že taliansky partner bude musieť zaplatiť doplatok ku kúpnej cene. Na sklonku prvej Ficovej vlády bol však ministrom hospodárstva (Jahnátek) vyrokovaný tzv. nulový variant.